

Micheáš

¹ Slovo Hospodinovo, kteréž se stalo k Micheášovi Moraštickému za dnů Jotama, Achasa a Ezechiáše králů Judských, kteréž u vidění slyšel o Samaří a Jeruzalému. ² Slyšte všickni lidé napořád, pozoruj země, i což na ní jest, a nechť jest Panovník Hospodin proti vám svědkem, Panovník z chrámu svatosti své. ³ Nebo aj, Hospodin vyjde z místa svého, a sstoupě, šlapati bude po vysokostech země. ⁴ I budou se rozplývati hory pod ním, a údolí se roztrhováti, tak jako vosk od ohně, a jako vody mající spád dolů, ⁵ A to všechno pro Jákobovo zpronevěření, a pro hříchy domu Izraelského. Kdo jest příčina zpronevěření Jákobova? Zdali ne Samaří? A kdo výsostí Judských: Zdali ne Jeruzalém? ⁶ Protož obrátím Samaří v hromadu rumu, k štípení vinic, a svalím do údolí kamení její, i základy její odkryji. ⁷ A všechny rytiny její ztlučeny budou, i všickni darové její ohněm spálení, a všechny modly její obrátím v pustinu. Nebo ze mzdy nevěstčí toho nashromáždila, protož se zase ke mzdě nevěstčí to navrátí. ⁸ Nad čímž kvíliti a naříkati budu, chodě svlečený a nahý, vydám se v naříkání jako drakové, a v kvílení jako mladé sovy, ⁹ Proto že zneužívala od ran svých, a že přišlo to až k Judovi, dosáhlo až k bráně lidu mého, až do Jeruzaléma. ¹⁰ Neoznamujtež v Gát, aniž hned plačte; v

domě Ofra v prachu se válej. ¹¹ Ty, kteráž bydlíš v Safir, zajdi, obnaženou majíc hanbu. Nevyjdeť ta, kteráž bydlí v Zaanan pro kvílení v Betezel, od vás maje živnost svou. ¹² Bude, pravím, bolestiti pro dobré věci obyvatelkyně Marót, proto že sstoupí zlé od Hospodina až do brány Jeruzalémské. ¹³ Zapřáhní do vozu rychlé koně, obyvatelkyně Lachis, kteráž jsi původ hřícha dceři Sionské; nebo v tobě nalezena jsou přestoupení Izraelova. ¹⁴ Protož pošleš dary své s Morešet v Gát; domové Achzib zklamají krále Izraelské. ¹⁵ Ó obyvatelkyně Maresa, i toběť tudíž přivedu dědice; až do Adulam přijde, k slávě Izraelské. ¹⁶ Učiniž sobě lysinu, a ohol se pro syny rozkoší svých; rozšiř lysinu svou jako orlice, nebo stěhují se od tebe.

2

¹ Běda těm, kteříž vymýšlejí nepravost a ukládají zlé na ložcích svých, a na úsvitě ráno vykonávají je, když jest v moci rukou jejich. ² Požádají polí, i vydírají, takž i domů, a odjímají; a tak provozují moc nad mužem i domem jeho, nad jedním každým i dědictvím jeho. ³ Protož takto praví Hospodin: Aj, já myslím proti čeledi té věc zlou, odkudž nevyňmete hrdel vašich, aniž budete choditi vysokomyslně; nebo čas zlý bude. ⁴ V ten den užívati budou o vás přísloví, a naříkati budou naříkáním žalostným, řkouce: Do cela zpuštění jsme, podíl lidu mého proměnil. Jaktě mi jej odjal, a vzav pole naše, rozdělil! ⁵ Protož

nebudeš mítí, kdožť by vztáhl provazec na los v shromáždění Hospodinovu. ⁶ Neprorokujte. Budou prorokovati, ale nebudou těmto prorokovati, a neponesou pohanění. ⁷ Ó kteráž sloveš domem Jákobovým, zdali do těсна vehnán býti má duch Hospodinův? To-liž by skutkové jeho byli? Zdaliž slova má nejsou dobrá tomu, kdož upřímě chodí? ⁸ Včera byl lidem mým, již jako nepřítel povstává. Majíce oděv, plášť strhujete s těch, kteříž chodí bezpečně, vyhýbajíce se bitvě. ⁹ Manželky lidu mého vyháníte z domu rozkoší jejich, od dítek jejich odjímáte slávu mou na věky. ¹⁰ Vstaňte a odejděte, neboť tato není sídlem pro nečistotu. Ztratí vás, a to ztracením jistým. ¹¹ Jestliže za proroka se vydává a lež mluvě, říká: Budu tobě prorokovati o víně aneb o nápoji opojujícím, takový bývá prorokem lidu tohoto. ¹² Jistotně zberu tě, Jákože, docela, jistotně shromáždím ostatky Izraele, a seženu je v hromadu jako ovce v Bozra, jako stádo do prostřed ovčince jeho, i vzejde hluk od lidu. ¹³ Vstoupí ten, kterýž prolamovati bude před nimi. Prolomí, a projdou bránu, a vyjdou skrze ni; ano i král jejich půjde před nimi, a Hospodin na špici jejich.

3

¹ Protož pravím: Slyštež již přední v Jákobovi, a vůdcové domu Izraelského: Zdaliž vy nemáte povědomi býti soudu? ² Nenávidí dobrého a milují zlé, sdírají s lidu kůži jejich, a maso jejich s kostí jejich. ³ A jedí maso lidu mého, a kůži

jejich s nich svláčejí, i kosti jejich rozlamují, a rozdělují jako do hrnce, a jako maso do kotlíku.

⁴ Tehdy volati budou k Hospodinu, a nevyslyší jich, ale skryje tvář svou před nimi v ten čas, tak jakž oni vykonávali zlá předsevzetí svá.

⁵ Takto praví Hospodin o těch prorocích, kteříž v blud uvodí lid můj, a hryzouce zuby svými, vyhlašují pokoj, a proti tomu, kdož by jim nic do úst nedal, válku vyzdvihují.

⁶ A protož obrátí se vám vidění v noc, a předpovídání vaše v tmu; nebo zajde slunce těm prorokům, a zatmí se jim den.

⁷ I budou se hanbiti ti vidoucí, a stydětí ti věstci, a zastrou bradu svou všickni napořád, proto že nebude žádné odpovědi Boží.

⁸ Ale já naplněn jsem silou Ducha Hospodina, a soudem i udatností, abych oznámil Jákobovi zpronevěření jeho, a Izraelovi hřích jeho.

⁹ Slyštež již toto přední v domě Jákobově, a vůdcové domu Izraelského, kteříž v ošklivosti mají soud, a cožkoli jest pravého, převracejí:

¹⁰ Každý vzdělává Sion vraždami, a Jeruzalém nepravostí.

¹¹ Jehož přední podlé darů soudí, a kněží jeho ze mzdy učí, a proroci jeho z peněz hádají, a však na Hospodina zpoléhají, říkajíce: Zdaliž Hospodina není u prostřed nás?

Nepřijdeť na nás nic zlého.

¹² A protož vaší příčinou Sion jako pole orán bude, a Jeruzalém v hromady obrácen bude, a hora domu toho v vysoké lesy.

4

¹ Ale stane se v posledních dnech, že utvrzena

bude hora domu Hospodinova na vrchu hor, a vyvýšena nad pahrbky, i pohnou se k ní národové. ² A půjdou lidé mnozí, říkající: Podťe, a vstupme na horu Hospodinovu, totiž do domu Boha Jákobova, a bude nás vyučovati cestám svým, i budeme choditi po stezkách jeho. Nebo z Siona vyjde zákon, a slovo Hospodinovo z Jeruzaléma. ³ Onť bude souditi mezi národy mnohými, a trestati bude národy silné za dlouhé časy. I skují meče své v motyky, a oštípy své v srpy. Nepozdvihne národ proti národu meče, a nebudou se více učití boji. ⁴ Ale seděti bude každý pod vinným kmenem svým, a pod fíkovím svým, a nebude žádného, kdo by přestrašil; nebo ústa Hospodina zástupů mluvila. ⁵ Všickni zajisté národové choditi budou jeden každý ve jménu boha svého, ale my choditi budeme ve jménu Hospodina Boha našeho na věky věků. ⁶ V ten den, dí Hospodin, zberu zase kulhavou, a zahnanou shromáždím, i tu, kteréž jsem zle činil. ⁷ I dám té kulhavé potomky, a pryč zahnané národ silný, a bude kralovati Hospodin nad nimi na hoře Sion od tohoto času až na věky. ⁸ A tak ty věže bravná, bašto dcery Sionské, až k tobě přijde, přijde, pravím, panování první, a království k dceři Jeruzalémské. ⁹ Pročež nyní tak velice křičíš? Zdaliž není žádného krále v tobě? Zdali rádce tvůj zahynul, že tě zachvátila bolest jako rodičku? ¹⁰ Pracujž ku porodu a úpěj, dcero Sionská, jako rodička; nebo již vyjdeš z města, a budeš bydliti na poli, a přijdeš až do Babylona. Tam vytržena budeš, tam tě vykoupí

Hospodin z ruky nepřátel tvých. ¹¹ Sbírajíť se nyní sic proti tobě národové mnozí, říkající: Necht' jest poškrvněn Sion, a necht' se podívají na to oči naše. ¹² Však oni neznají myšlení Hospodinových, aniž rozumějí radě jeho, že je shromažďuje jako snopy na humno. ¹³ Vstaniž a mlat, dcero Sionská; nebo rok tvůj učiním železný, a kopyta tvá učiním ocelivá. I zetřeš národy mnohé, a posvětím Hospodinu jmění jejich, a zboží jejich Pánu vší země.

5

¹ Sbeřiž se nyní po houfích, ó záškodnice, oblehni nás, nechať bijí holí v líce soudce Izraelského. ² A ty Betléme Efrata, jakžkoli jsi nejmenší mezi tisíci Judskými, z tebe mi vyjde ten, kterýž má býti Panovníkem v Izraeli, a jehož východové jsou od starodávna, ode dnů věčných. ³ Protož, ač je vydá v rozptýlení, ažby ta, kteráž rodí, porodila, však ostatek bratrů jeho navrátí se s syny Izraelskými. ⁴ I stane a pásti bude v síle Hospodinově, a u velebnosti jména Hospodina Boha svého. I budou bydleti, nebo již velikomocný bude až do končin země. ⁵ I budeť takový pokoj, že když Assur přitáhne do země naší, a šlapati bude po palácích našich, tedy postavíme proti němu sedm pastýřů, a osmero knížat z lidu, ⁶ Kteríž spasou zemi Assyrskou mečem, a zemi Nimrodovu v pomezích jejích. A tak vytrhne od Assura, když přitáhne do země naší, a šlapati bude po našem pomezí. ⁷ A protož ostatkové Jákobovi u prostřed národů

mnohých budou jako rosa od Hospodina, jako tiší dešťové skrápějící bylinu, jichž neočekává od žádného, aniž čeká od synů lidských. ⁸ Budou též ostatkové Jákobovi mezi pohany, a u prostřed národů mnohých, jako lev mezi zvěří divokou, jako mladý lev mezi stády ovec. Kterýžto když jde, a pošlapává, i lapá, není žádného, kdo by vytrhl. ⁹ Vyvýšit se ruka tvá nad tvými nepřátely, a všickni protivníci tvoji vyplnění budou. ¹⁰ I stane se v ten den, dí Hospodin, že vyplním koně tvé z prostředku tvého, a zkazím vozy tvé. ¹¹ A vyplnění města země tvé, a rozbořím všecky pevnosti tvé. ¹² Vyplněním též kouzly z tebe, a planetářů nebude v tobě. ¹³ Zahladím i rytiny tvé, i obrazy tvé z prostředku tvého, a nebudeš se klaněti více dílu rukou svých. ¹⁴ Vykořením i háje tvé z prostředku tvého, a zkazím nepřátely tvé. ¹⁵ A tak v hněvu a v prchlivosti vykonám pomstu nad těmi národy, kteříž nebyli poslušni.

6

¹ Slyštež nyní, co praví Hospodin: Vstaň, sud se s těmito horami, a nechť slyší pahrbkové hlas tvůj. ² Slyštež hory rozepři Hospodinovu, i nejpevnější základové země; nebo má rozepři Hospodin s lidem svým, a proti Izraelovi odpor povede. ³ Lide můj, cožť jsem učinil? A čím jsem tě obtěžoval? Vydej svědectví proti mně. ⁴ Ješto jsem tě vyvedl z země Egyptské, a z domu služebníků vykoupil jsem tě, a poslal jsem před tváří tvou Mojžíše, Arona a Marii.

⁵ Lide můj, rozpomeň se nyní, jakou radu skládal Balák král Moábský, a co jemu odpovídal Balám syn Beorův, od Setim až do Galgala, abys poznal hojnou spravedlnost Hospodinovu.

⁶ Ěímž předejdu Hospodina? Skloniti-liž se mám před Bohem nejvyšším? Předejdu-liž ho zápaly, volky ročními? ⁷ Zalíbí-liž sobě Hospodin v tisících skopců, v mnohokrát desíti tisících potoků oleje? Dám-liž prvorozeného svého za přestoupení své, plod života svého za hřích duše své? ⁸ Oznamiltě tobě, ó člověče, co jest dobrého, i čehož Hospodin vyhledává od tebe, jediné, abys činil soud, a miloval milosrdenství, a pokorně chodil s Bohem svým. ⁹ Hlas Hospodinův na město volá (ale sám rozumný spatřuje jméno tvé,): Slyštež o metle, a kdo ji uložil.

¹⁰ Ještě-liž jsou v domě bezbožného pokladové nespravedliví, a míra nespravedlivá a ohavná?

¹¹ Zdaliž ospravedlniti mám vážky nepravé, a v pytlíku kamení falešné? ¹² Bohatí jeho plní jsou nátisku, a obyvatelé jeho mluví lež, a jazyk jejich lstivý jest v ústech jejich. ¹³ Pročež i já také nemoc dopustím, bítí a pléniti tě budu pro hříchy tvé. ¹⁴ Ty budeš jísti, a nenasytíš se, a snížení tvé bude u prostřed tebe. Vynesesh zajisté, ale neodneseš, a co vynesesh, vydám pod meč. ¹⁵ Ty budeš síti, ale nebudeš žíti; ty tlačiti budeš olivky, ale nebudeš se pomazovati olejem, i mest, ale nebudeš píti vína. ¹⁶ Nebo snažně ostríhá ustanovení Amri, i každého skutku domu Achabova, a spravujete se radami jejich, tak abych tě vydal v zpuštění, a obyvatele jeho

v posměch. A protože pohanění lidu mého
ponesete.

7

¹ Běda mně, že jsem jako paběrek úrod
letních, jako paběrkové po vinobraní. Není
žádného hroznu k jídlu, prvotiny z ovoce žádá
duše má. ² Zahynul pobožný z země této, a
upřímného mezi lidmi není žádného; všickni
napořád o vylití krve úklady činí, jeden každý
bratra svého loví sítí. ³ Co zlého oběma rukama
páchají, to aby za dobré počteno bylo. Kníže
žádá, a soudce z úplatku soudí, a kdož veliký
jest, ten mluví převrácenost duše své, a v
hromadu ji pletou. ⁴ Nejlepší z nich jest jako
bodlák, nejupřímnější převyšuje trní. Přicházíť
den strážných tvých, navštívení tvé přichází;
jižť nastane zpletení jejich. ⁵ Nedověřujte se
příteli, nedoufejte v vůdce; před tou, jenž leží v
lůnu tvém, ostříhej dveří úst svých. ⁶ Nebo syn
v lehkost uvodí otce, dcera povstává proti materi
své, nevěsta proti svegruši své, a nepřátelé
jednoho každého jsou vlastní jeho. ⁷ Protož já
na Hospodina vyhlédati budu, očekávati budu
na Boha spasení svého, vyslyšíť mne Bůh můj.
⁸ Neraduj se ze mne, nepřítelkyně má. Upadla-
liť jsem, povstanu; sedím-liť v temnostech, svítí
mi Hospodin. ⁹ Zůřivost Hospodinovu ponesu,
nebo jsem proti němu zhřešila, až se vždy zasadí
o mou při, a mne zastane. Vyvedeť mne na
světlo, budu viděti spravedlnost jeho. ¹⁰ Uzříť
to nepřítelkyně má, a přikryje ji hanba, ješto
mi říká: Kdež jest Hospodin Bůh tvůj? Oči mé

podívají se na ni; jižť bude rozšlapána jako bláto na ulicích. ¹¹ Toho dne, v němž vystaveny budou hradby tvé, toho dne daleko se rozejde výpověď. ¹² Toho dne k tobě přicházeti budou i z Assyrské země až do pevností, a od pevností až k řece, a od moře k moři, a od hory k hoře. ¹³ A však země tato zpuštěna bude pro obyvatele své, pro ovoce činů jejich. ¹⁴ Pasiž lid svůj berlou svou, stádce dědictví svého, kteréž přebývá osamělé v lese u prostřed polí, ať spasou Bázan a Galád jako za dnů starodávních, ¹⁵ Jako za dnů v nichž jsi vyšel z země Egyptské. Ukáži jemu divné věci. ¹⁶ Což vidouce národové, stydětí se budou za všecku sílu svou; vloží ruku na ústa, a uši jejich ohlechnou. ¹⁷ Lízati budou prach jako had, a jako hadové zemští s třesením polezou z děr svých; k Hospodinu Bohu našemu, předěšení jsouce, poběhnou, a báti se tebe budou. ¹⁸ Kdo jest Bůh silný podobný tobě, kterýž by snímal nepravost a promíjel přestoupení ostatkům dědictví svého, kterýž by nedržel na věky hněvu svého, proto že líbost má v slitování se? ¹⁹ Navrátě se, slituje se nad námi, podmaní nepravosti naše; nýbrž uvržeš do hlubin mořských všechny hříchy naše. ²⁰ Pravdomluvným se ukážeš Jákobovi, milosrdným Abrahamovi, jakož jsi přísáhl otcům našim ode dnů starodávních.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmata Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2020-04-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 30 Nov 2021

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900